

παράφωνος

παράφωνος, -η, -ο, επίθ. [<μτγν. παράφωνος], παράφωνος· που βρίσκεται σε έντονη αντίθεση, δυσαρμονία με ένα σύνολο, σε ένα περιβάλλον: «ήσουν ο μόνος παράφωνος κατά τη διάρκεια της γιορτής, γιατί ενώ οι άλλοι είχαν έρθει με τα καλά τους ρούχα, εσύ ήρθες με τα ρούχα της δουλειάς».

- καλύτερα παράφωνος, παρά βουβός και άφωνος, βλ. λ. [άφωνος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας